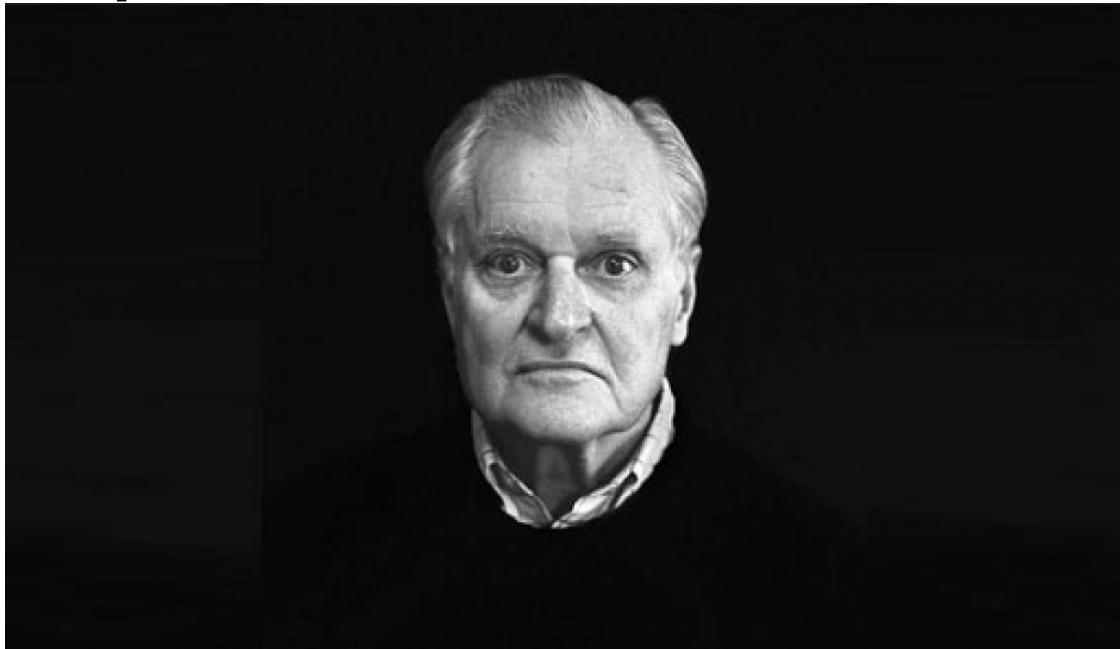

Un poeta necessari

Una imatge de John Ashbery | EICultural

Encara que no sigui una novetat estricta, val la pena recuperar *El alboroto de los pájaros*, l'últim llibre que John Ashbery va escriure poc abans de la seva mort l'any 2017, traduït i prologat per Eduardo Iriarte, i que va publicar l'editorial Visor. És una peça important que val la pena recordar. Ashbery, amb 27 llibres de poesia, una novel·la, tres obres de teatre, diverses traduccions i assajos i tota mena de premis com el Pulitzer o el National Book Critics Award for Poetry, és un dels grans poetes contemporanis tot i tenir una poesia dura, crítica i gens amable.

El llibre és una mena d'elegia que, en certa manera, reflecteix i sintetitza un esforç que va posar de manifest durant tota la seva vida, utilitzar els versos per anar reflectint les experiències vitals, mirant de despullar-la de tota mena d'ingerències externes, és a dir experiència pura, despullada, nascuda directament de la percepció o de les pròpies vivències.

Viure, captar, oblidar, recordar-ho de nou i deixar-ne constància gràfica, aquesta seria una aproximació al cicle proposat per Ashbery. El pas del temps, la fugacitat, aquesta sensació de circumferència que sembla tancar-se, però que no ho acaba de fer mai. Eduardo Iriarte construeix una magnífica peça de presentació que permet descobrir claus fantàstiques al voltant del llibre en concret i de la poesia de John Ashbery en general, analitzant la seva personalitat i la manera concreta de percebre i de manifestar la lírica de la paraula.

Un text imprescindible, encara que el mateix Iriarte recomani despullar-se de qualsevol prevenció, oblidar totes les referències i capbussar-se en aquest llibre sense cap límit, sense cap lligam, sense cap idea prèvia i gaudir d'aquesta gran obra de maduresa d'Ashbery.